

РЕШЕНИЕ

№ 7701

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Адриан Янев

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9735** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 02.09.2021 г., постановено по НАХД № 14885/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 23 - ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 541090-F565336/12.10.2020 г., издадено от директора на офис „Център“ в ТД на Националната агенция за приходите (НАП) - С., с което на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредба № Н-13/17.12.2019 г.).

В касационната жалба са изложени съображения, че нарушението не е безспорно установено. Съдът не е съобразил, че дружеството е подало заявление до НОИ, с искане за удължаване на предвидения в наредбата срок. Смята, че е налице маловажен случаи по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание, касаторът, чрез адв. Х. моли решението на СРС да се отмени

като неправилно и да се постанови ново, с което да се отмени НП.

Ответникът – ТД на НАП – С., чрез юрк. К. оспорва касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София – град, XV-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, и след съвещание намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си СРС е приел от фактическа страна, че на 28.05.2020 г. [фирма] е подало в НОИ молба за отправяне на предписание относно недеklarирани осигуровки за месец декември 2019 г. Във връзка с това със заповед № ЗР-5-21-00774525/26.06.2020 г. на ръководител на контрола на разходите на ДОО към ТД - С.-град на НОИ, била възложена проверка по случая, приключила с констативен протокол № КП-5-21-00781662/10.07.2020 г. На дружеството-жалбоподател били дадени задължителни предписания за подаване на коригирани данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за В. Й. Т. за периода 01.05.2018 г. - 30.11.2019 г. и подаване на основни данни са В. Й. Т. и П. Г. Р. за периода 01.12.2019 г. - 31.12.2019 г.

На 04.08.2020 г. управителят на дружеството се явил в ТД на НАП, офис „Център“ и подал от името на представляваното от него дружество заявление вх. № 10-53-03-1298/04.08.2020 г. ведно с даденото от НОИ предписание и декларации образец 1 и образец 6 (за м.12 2019 г). При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № F565336/17.08.2020 г. за нарушение на чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г., а въз основа на него и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано.

Решението на СРС е правилно.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 4, т. 1 и т. 2 КСО предвижда, че осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителния доход, осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите", дните в осигуряване и облагаемия доход по Закона за данъците върху доходите на физическите лица - поотделно за всяко лице, подлежащо на осигуряване, декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, "Учителския пенсионен фонд", здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на

работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по чл. 4, ал. 5 и 9.

Съгласно чл. 5, ал. 6 КСО съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по ал.4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувана с управителя на Националния осигурителен институт. Касае се за Наредба № Н-13/17.12.2019 г. на Министъра на финансите, за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (№ Н-13/17.12.2019 г.), в която чл. 4, ал. 1, т. 1 установява ежемесечно задължение за работодателя за подаване на данни в декларация – обр.1 до 25-то число на следващия месец, за който се отнасят данните. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие. Срокът за подаването на декларация образец № 6 съобразно чл. 4, ал. 3, т. 1 е същият предвиден за декларация образец № 1.

Срокът за подаване на декларация – обр. 1 е законоустановен, поради което подаването на искане за удължаване на срока пред органа е иррелевантно в конкретния случай.

Правилно административно наказващият орган е посочил срока, до който е следвало да бъде подадена декларацията за м. декември 2019 г. и това е 27.01.2020 г. Следователно не е накърнено правото на защита на сочения за нарушител да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение, както правилно е приел СРС.

За извършените административни нарушения законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 355, ал. 1 КСО налагане на имуществена санкция в размер от 500 до 5000 лева. В случая административнонаказващият орган е индивидуализирал имуществените санкции в обжалваното НП в минимален размер от 500 лева, която норма не е претърпяла промяна. При това положение обжалваното НП се явява законосъобразно и в санкционната си част.

Правилен е изводът на СРС, че не е налице маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2007 г. на ВКС, преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл. 28 от ЗАНН. В ЗАНН не се съдържа дефиниция на понятието "маловажен случай", поради което приложимите критерии се извеждат от легалното определение на "маловажен случай" в чл. 93, т. 9 от НК – случай, при който извършеното административно нарушение с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи отговорността обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. В разглеждания случай сочените признаци не са налице. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл. 28 ЗАНН. СРС е отбелязал продължителността на забавата от около 119 дни, а се касае за месечно

задължение, освен това задължението е изпълнено.

Нарушението е извършено преди обявяване на извънредното положение, поради което този факт също не следва да се взема под внимание. Изводът на въззивният съд за липса на маловажност е обоснован.

По тези съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и своевременно направено искане за присъждане на разноски от юрк. К., искането следва да бъде уважено. Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в полза на юридическите лица или еднолични търговци се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако са защитавани от юрисконсулт, като размерът на възнаграждението не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. От своя страна, последната разпоредба препраща към Наредба за заплащането на правната помощ, като в 27е е определено възнаграждение за защита в производства по ЗАНН в размери от 80 до 120 лв. По тези съображения, следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в полза на ТД на НАП - С. и в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал. 1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 02.09.2021 г., постановено по НАХД № 14885/2020 г. по описа на СРС, НО, 23 - ти състав

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., съдебни разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: